

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Eusebij Nicomedensis iniqua ac praeter ecclesiae leges ad sedem
Constantinopolitanam translatione. Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

lutis nostræ referuaretur. His rebus constitutis, artifices materię cuiusq; generis vndiq; cogere, templaq; & ob magnitudinem amplissima, & illustrissima ob splendorem extruere cœpit: quorum pulchritudinem amplitudinemq; oratione describere, valde superuacaneum arbitror, præsertim cum omnes pij, prope dixerim, illo procurrant, operumq; magnificentiam suis ipsorum oculis aspiciant. Porrò aut illustrissima illa, & maxima digna admiratione imperatrix, aliud facinus, quod posterorum memoriæ merito commendari debet, obiit. Nam mulieres, quæ toto vitæ tempore virginitatem excolebant, primū omnes in vnum congregari, & sedibus præparatis accumbere iussit: deinde illa ipsa ancillæ munus exequi, apponere cibaria, pocula illis porrigere, fundere vinum, & gutturnium cum malluuo afferre, aquā deniq; earum manibus, dum lauant, ministrare non dedignata est. Quas res, atq; alias similes hisce cum confecisset, rediit ad filium. Atq; non multò post, læto animo ac tranquillo, vbi filio de pia viuendi ratione plurima præceperat, & eum benedictionibus, quæ ab exeuntibus è vita dari solent, muniuerat, hinc ad alteram vitam demigravit. Cui post mortem tali tributus est honos, qualis ei, quæ Deum omnium moderatorem tam assiduo atque adeo ardenti studio coluerat, meritò tribuendus erat.

*De Eusebii Nicomedensis iniqua ac præter ecclesię
leges ad sedem Constantinopolitanam translatione.*
CAP. XIX.

INterea temporis factio Ariana à suis perditis non destitit consiliis. Nam hanc ob causam suarum manuum subscriptionibus formulam fidei communi totius concilij Nicæni consensu editam approbauere, ad eum plane finem, vt ouium pellibus induti, rapacium agerent partes luporum. Simulatque enim diuinus ille Alexander, Episcopum dico Byzantij (sic namque Constantinopolis id temporis appellabatur) qui precibus, tanquam telis quibusdam Arium confoderat, ex hoc corporis ergastulo ad præclarius vitæ domicilium migrauerat, Eusebius propugnator impietatis, parua habita ratione decisionum earum

earum, quarum conscribendarum paulò antè vnà cum alijs
Episcopis author fuerat, confestim relicta Nicomedia, ad
sedem Episcopatus Constantinopolitani per ambitum ar-
repsit, idq; contra ecclesiæ canoniem, qui vetat tum Episco-
pos, tum etiam presbyteros de vnus ciuitatis sede, ad alte-
rius se sedem transferre. At mirum non est, eos, qui velut fu-
riarum tedis agitati, diuinitatem vnigeniti filij insectari nõ
sunt veriti, etiam audacter libereque alias leges violasse.
Neq; Eusebius istud facinus nunc primò tentare, sed idem
ipsum iam pridem admittere non dubitauerat. Nam cum ec-
clesiæ Berytensis administratio ei esset concredita, inde ad
Episcopatum Nicomediæ gerendum se transtulit. Ex quo
Episcopatu etiam post concilium ob impietatem, quam pa-
lam commiserat, et Theognis Episcopus Nicæ vnà, extur-
batus est. Quam rem planam facit Imperatoris Constantini
epistola, quam secundo scripsit ad Nicomedenses. Cuius e-
pistolæ finem in historiam nostram includam. Sic enim scri-
bit ad Nicomedenses.

*Imperatoris Constantini aduersus Eusebium Ni-
comedensem & Theognium ad Nicomedenses
epistola. CAP. XX.*

Quis innocentem multitudinem ista docuit? Eusebius,
videlicet, tyrannicæ crudelitatis administer. Nã quòd,
tyranni partibus penitus adhæserat, ex multis illius re-
bus gestis facile potest intelligi. Si quidem istud partim epi-
scoporum, eorumq; verè episcoporum cædes testantur, par-
tim crudelissima Christianorum persecutio palam clamat.
Neque certe de iniurijs illius, quibus me affecerit hoc lo-
co verba faciam: per quem aduersariorum contra me con-
cursus, quantum fieri poterat maxime procurabantur, qui &
oculis tanquam speculatoribus me obseruauit: quinetiã mi-
nisterio prope militari, quò tyranno opem ferret, perfun-
ctus est. Ac nemo existimet me imparatum minusq; instru-
ctum esse, etiam ad istas res si opus fuerit, certissimis argu-
mentis confirmandas. Verissimè enim ostendi potest, tum
presbyteros, tum diaconos à me manifesto deprehensos,
qui Eusebium assiduè stipabant. Sed hæc missa facio, quæ
non dicuntur à me, quòd ipse ea grauius & iniquo animo
feram,